

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno studenta: Jiří Kalát
Název práce: Český mediální obraz izraelsko-palestinských vztahů v období tzv. tiché intifády
Vedoucí práce: Mgr. Marek Německý, Ph.D.

1. Rozsah práce

1.1 Počet stran celkem (bez příloh)	48
1.2 Počet stran příloh	30
1.3 Počet titulů uvedených v seznamu literatury	20+24 webů

2. Forma a styl práce

2.1. Jazyková úroveň Pravopis, stylistika práce s odborným jazykem)	1
2.2. Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, dodržení normy ČSN ISO 690, teoretické zázemí autora)	2
2.3 Úroveň formálního zpracování (členění práce, původní a poznámkový aparát, přílohy, grafika atd.)	1
2.4 Přiměřenost využitých zdrojů a dat	1

3. Metodika

3.1 Adekvátnost použitých metod práce	2
3.2 Využití empirických výzkumných metod	1
3.3 Využití praktických využití	-
3.4 Využití analytických metod	2
3.5. Využití dalších relevantních postupů	2

4. Obsahová stránka a přínos práce

4.1 Přístup autora k řešení zadané problematiky (iniciativa, samostatnost, komunikace s vedoucím práce, originalita)	1
4.2 Splnění cílů práce	1
4.3 Vyváženost teoretické a praktické části, vzájemná návaznost jednotlivých kapitol a subkapitol	1
4.4 Dosažené výsledky, odborný přínos	2
4.5 Prezentace závěrů	2
4.6 Využitelnost práce v praxi nebo další odborné činnosti	1

Slovní hodnocení

Diplomant předkládá k obhajobě poměrně zdařilou práci věnovanou analýze českého mediálního obrazu v období tzv. tiché intifády. Volba aktuálního a vysoce politicky konfliktního tématu klade na autora práce vysoké nároky, nicméně diplomantovi se podařilo se s tímto poměrně šikovně vyrovnat. Práce se skládá z teoretické části, metodologické části a analytické části (v obsahu je chybné číslování kapitol).

Teoretická část je rozdělena na tři pod-části: první je věnovaná historii izraelsko-palestinských vztahů, druhá teorii vlivu médií na válečný konflikt a třetí teorii sociální a mediální konstrukce reality.

Historická část se dominantně opírá o publikace Marka Čejky, nicméně nechybí i citace dalších zdrojů. Při výběru zdrojů i popisu vývoje je patrná jistá mírná tendenčnost k propalestinskému vnímání historie konfliktu, například na str. 14 při líčení jednání v Camp Davidu mezi Jásirem Arafatem a Ehudem Barakem není zmíněno Arafatovo odmítnutí Barakových nabídek, druhá intifáda je odbyta odstavcem, není zmíněna vlna útoků sebevraždných atentátníků (str. 15), vítězství Hamázu ve volbách, rozkol mezi Palestinci, nástup Mahmúda Abbáse. Na druhé straně lze brát ohled na skutečnost, že historie izraelsko-palestinského konfliktu nebyla hlavním tématem předkládané bakalářské práce.

Druhá část podává stručnou teorii vlivu médií na válečný konflikt. Za poměrně problematickou považují třetí část věnovanou teorii sociální a mediální konstrukce reality, kde se autor opírá o *Slovník mediální komunikace* Ireny Reifové, ačkoli formálně cituje Bergera a Luckmanna. Osobně mi souvislost mezi teorií Bergera a Luckmanna v *Sociální konstrukci reality* a mediální manipulací nepřijde vůbec přesvědčivá, už jenom proto, že popisují vznik institucí. Vůbec celá kapitola je poněkud zkratovitá, první odstavec věnovaný Bergerovi s Luckmannem, druhý Baudrillardovi a třetí mediálnímu užití stereotypů.

V metodologické části autor definuje jako svou hlavní metodu kvantitativní obsahovou analýzu. Autor poměrně dobře ovládá teoretické základy této metody. Obsahovou analýzu chce student využít k testování tzv. „objektivit“ zpravodajství. Tu definuje jako:

1. vyváženost,
2. komplexnost,
3. stejný prostor pro obě strany.

V analytické části pak autor testuje následující hypotézy:

H1 – hypotéza o větším prostoru pro oficiální zdroje izraelské strany konfliktu,

H2 – hypotéza o větší četnosti informací zprostředkovaných agenturami,

H3 – hypotéza o větším prostoru věnovaném izraelským obětím a jejich větší personifikaci oproti palestinským obětem,

VH2 – hypotéza o větší referenci na holocaust než na nakbu.

Závěr

Autor prokázal poměrně velkou schopnost napsat interdisciplinární text, ve kterém propojí historické a politologické poznatky ze znalostí empirických výzkumných metod (kvantitativní obsahová analýza). S velkou rezervou tak splnil požadavky potřebné na obhájení bakalářské práce. Pokud by se autor chtěl tématu dále věnovat, doporučoval bych mu:

1. Prohloubit reflexi nad tím, co rozumí tzv. „objektivitou“. Nejsem si totiž jistý, že nutnou podmínkou kvalitního zpravodajství je vždy dávat stejný prostor pro obě strany konfliktu bez ohledu na kvalitu zdrojů či širší kontext.
2. Autor by se měl seznámit se statěmi věnovanými objektivitě sociálně vědního poznání od Maxe Webera. Ten rozlišuje vztahy se k hodnotám při konstrukci poznávacího předmětu a oproštění se od hodnot (oddělení hodnocení a popisu situace) při prezentaci předmětu.
3. Také si nejsem jistý, zda je šťastné mluvit „o manipulaci“. Různé politické komunity vnímají a prezentují takto politicky citlivé konflikty přes filtr svých hodnot, zkušeností a zájmů. Nejsem si jistý tím, zda média jsou hlavním aktérem manipulace nebo pouze zprostředkovávají „manipulaci“ ze strany konflikt hodnotících elit.

Doporučení práce k obhajobě: ANO

Navrhovaná Klasifikace: Výborně až velmi dobře v závislosti na výsledku obhajoby

Datum: 26. 9. 2017

Podpis Mgr. Marek Německý, Ph.D.